

Eari Chrifcellistä

ja

Hengellistä Wirttä /

Caikille Kristi Weljille ja Sisarille rackari ylöste
hoituxeri Sielustans murhetta pitämään, oikian
catumuxen ja uscon järjestyresä,

jotca,

Jumalan Armon ja Pyhän Hengen johdatta
misen cautta,

Herämisens jälkeen spnnin suruttomuden unesta, ja
huonellisen työnsä tekemisen alla, ajaturisansa on co-
coonpannut, ja sitten suustans muulda ylös
kirjoitta, paranda ja pränttä
andanut

Johan Erikin Voica

Paimion Pitäjstä ja Caswolan Kylästä,
Wuonna 1764.

Se Ensimmäinen Wirsi / Catumuxesta.

W. c. Ach! Herra älä wihassa ic.

v. I.

Use' joku syndi mielehen, Joit en mu' mon-
da aiwan, Joill' tiedän päillen tuettanen
Tjaisen cuellon waiwan: Niin murhe
täyttä sydämen, Ja carway joutu tunnollen En-
dinen elämäni.

2. Woi cuiteng cungan pakenen? Taincaidaise-
sa tuscas; Keneldä apu hakenen? Eill oma tundo
ras

rascast Mun soima synnis saastaisey, Helwetin
waiwan ansainey; Ah armahd Jumal wiellä.

3. Jos cakon täsä eteeni, Nijn äckän turmellu-
ren, Ja tiedän ett' on helwetti Duomittu rangai-
stus ren, Jong tiedän synnil ansainen, Ja cuollon cou-
rijn joutunen Sen ruman synnin cautta.

4. Jos käännyn taani cakomaan Mun endist
elämäni; Nijn murhel cowal hawait saan Min suu-
ri syndejäni, Cum tehdes maistuit makiar, Nyt
muutuit sayer catkerax; Voi euca päästä niistä.

5. Jos cakon siwul puolellan, Mull apu hakei-
sani; Nijn näen myöskin olewan Perkelen wiet-
täjäni; Jong yllhtyren ottanut Mä olen, ja nijn
tuottanut Ihellen tämän tuscan.

6. Jos cakon ylös taiwaseen, Mun Jumalani
puoleen; Händ wastan tiedän riekonen, Jost sy-
dämen nyt cuole. Ah! raucka, ettän wihoitin Py-
hän wanhurscan Duomarin, Ja hywintekäni.

7. Cuitengin tiedän wiellä mull Yhden, jong
puoleen riennän! O Jesu! tygös iteu suul Tulen
ja armoa kerjän: Sull tunnustan caick riekoyen,
Eä tulit wälimeheren Minun ja Jumalani.

8. Eä cuelit ristin hirsi puus Mun lunastuyes-
ni, Ja sengin teet ett' walo uus Jo loista silmi-
säni, Jong cautta waaran hawaisen, Ja myös-
kin Armon istuimen Weresäs uscon cautta.

9. O Isä armost ander ann Mun syndin suu-
ret sängen, Joill' olen sinun wihoittan; Sijn toi-
wos etees langan, Ettäs ne ander annat mull Ja
älä cankan oikeull Käy, Poicas piinan tähden.

10. O Pyhä Hengi lohdata Mun suruist sydän-
däni, Ja pelcos aina taiwuta, Paranna Elämä-
ni: Sill oma työ ja apu myös On turha Hen-
sellises työs, Sentähden apu kerjän.

rr. Nyt kiitos oleon Jumalall, Hän rucouren
euuli; Olistys HERall corkiall Quin hädäs au-
ren tuli. Hän synnin tundoon minun toi, Armon
ja lohdutuyen soi, Jost voiton wirttä laulan.

Se Toinen Wirsi.

Ufcon Tilasta,

v. 1.

W. c. D! JESu Chrifte sä autuuden re.

JESu mu' opeta rucouilemaan Täll wijs
meisell mailman loyull, Cosc' ajat sun
tulollas loyepetan; Ol' JESu myös aina
mull saayull. Mä olen kyll syndinen woimatonen,
Tee JESu mull niijcuins teit miehelli muinen, Quin
halwattun wuotella macais.

2. Hän sydämest halaisi synnist väästä, Ja
anderi andamust toiwoi; Ei huollut niij pahjo hän
ruumins säästää, Eik suuttun tain mailman wai-
woi. Mut JESus, iold sairrat caick owunij saa-
wat, Hän paransi sielun ja ruumin haawat; Ah
cahos cuing laupias hän ombi.

3 Hän holho niij' cuin hänen tygöns käywit
Ja syndejäns caturwat caicki; Hän teke ett' armon
he käsittäwät Myös elämät pitämän raiti. Näin
JESus heild synnit caick poses canda, Ja Hengen-
sä Pyhän heill' siaan anda, Quin hallise heittä
täs elos.

4. Ah cähele JESu myös minun puoleen, Sä
syndisi ennengin autit, Quin tulit ja sielustans pi-
dit huolen, Niij tainwan tiell' käymähän saatit;
Mä kerjän suld armoo, sijs awur riennä, Cui
laupiat cähos mun puolen käännä, Ja cuuidele
minua armost.

s. Ann

5. Ann anderi syndin, jott suuret ovat, Jott olen
täällä tehnyt ain usiast, Ja varanna sieluni haas
wat cowat, Mi rucoilen Jesu täst asiast, Ett
Jäs canst' sowitit minua täällä, Mun welkan pois
pöhi sun kirjastas wiel, Ja armostas tee mu
wanhurskar.

6. Ach puhdist mun sieluni werelläs nyt, Jott
Sinua rucoilen nöyräst; Ann anderi armostas syn
dini synt, Jott olen koll joutunut köyhä. Wiel
uscoo, toivo ja rackautta, Mä pyydän suld Je
su, ja sydämd uutta, Ett armostas annat mull niitä.

7. Myös wahwist mun uscon o Jesu jalo, Ett
ansios päällä turwaisin aina; Ja sytytä sydämeen
henges walo, Sun armos ja woimas mull laina,
Ett rippuisin Autuudes kirjni täällä, Jongas mi
null ansaitit ristin päällä, Eosc' Sieluni lunastit
callist.

8. Wiel karsimään Jesus mu wahwistacon, Eosc
kisuus laarohon tulen; Ja usconi wahwari perusta
con, Ett lapsi häld ostettu olen; Ett olisin uscosa kars
simäinen, Ja Jesuren arvon päällä luottawainen,
Sill se paras neuwo mull ombi.

9. Mut' Jesu ett racastan lähimmäistän, Häll ho
wa, cuin igellen, soisin; Ja sowinnoll cohtaisin wi
hamiestin, Ett anderi anda häll woisin Mut mitä
täällä tehdän meild pieaisudes, Niist älä meit rangais
wanhurscaudes, Waan armostas nekin ann' ander.

10. Nyt isoitcat canhani rackat caicki, Jote' unde
sta syndynet olet, Jo Jesus nyt minungin siihen lait
ti, Hän herättä synnisiä cuollet; Jong edest händ sydä
mest mahdan kirjtä, Ett lambaitans caise, heist
murhett pitä, Ja pelasta syngiäst corwest.

11. Siis Jumalat palwella mahdamme täällä,
Händ' sydämest kirjtä myös sängen; Ja uscosa

kahella JEsuren pääll, Eht' heicor tääll usiast kyll
langem: Hän meillen on mieluiinen woimaa tuoman,
Eill' sitä cuin hywä on aicoin saaman Juur cans
giat ja hitaat kyll ollan.

12. Me aamulla unesta heräwäiset, Eoht rucoilla
mahdamme muista, Ett olisim päiväin taas seisowai
set, Ja wihollist woisim pois suista: Sill mailma
wihä, ja perkel cöke, Eose' meidän tääll horjurwar
heicor näke, Sentähden ol' apuna JEsu.

13. Eose' ehto wiel joutu ja päivä laske, Niin
Jumalat mahdam myös kiittä, Ett caikis cuin sie
lu ja ruumist cöske, Hän isällist suru meist pitä. Ja
amull ett olemme rauhas maamet, Ja päiväingin
uuden häld nähdä saanet, Joll wircam työt; toi
mi ta taidam.

14. Nyt siuna o JEsu mun kätteni työ Ja caic'
onnettomus poisesta; Ih waarat ja wahingot tacai
sin työ, Ann' woiman sun armostas keltä, Mutt ol
con täs cuitengin tahtos sinun, Sä tarvet kyll pa
rahin arwat minun; Sentähden sun halduus caic'
annan.

15. Mutt sieluni tarvet mull anna Jumal, Sit
enin suld pydän ja anon; Ja rawise händä sill py
häll sanall: Jost JEsus meit neuwo ja sano: Enst
ehikät Jumalan waldacunda, Teill maallista ricka
utt Jumal anda, Ja ruuminne tarpeita kyllä.

16. O Jumala siuna myös Esiwaldaa, Ja Cunin
gast suurta ja racast; Pois woistamaan wäärntä
isän maalda, Ett pelwosas eläisim wahwast. Häll
pitkä myös ikä ja onne laina, Ett lewos ja rauhasa
eläm' aina, ja Jumalisuus meisä wahwist.

17. Mutt Jumalisuus on mus heikko waja, Sitä
minun tondon mull soima, Ja sielulda lewongin po
jes aja, Niin ettei ol' uscolla woima: Mutt sieluni,
lud

luota sun Jesures pääll', Hän edestäs kännyt on
Golgathan mäel, Eose' pinnan ja cuoleman färsei.

18. Mun sydämen cowutt' mä walitan wiel, Mh
etten waan pensäir lanais, Tuin minu poiserytäis
autuuden tiel! Ann Jesu mull sun Pyhä Henges;
Tuin otais pois sydämen kirvest cowast, Ja annais
mull sydämen uuden lihast, Niincuins ihe luvann
nut olet.

19. Mä olet mun sielun wiel murhellinen, Ja saa
tat tääll ikelles tusea; Sill Jesus on syndisill armol
linen, Tuin catu caiel syndins ja usco Ett Jesureld
weri wuot' Rendimaasa, Ja edestäm Kristin pääll
Golgathasa, Cas, sieluni, lunastust suurta.

20. Viel' Jesus nyt rucoile Isää taiwaas, Ja
sydämest racas on totta: Tuin ristin pääll ollesans
wakkias waiwas Nijn wieläkin waari meist otta; Hän
anderi andamust meille ano, Ja sieluitten autuutta
aina jano, Cas' rackautt määrätöind suurta!

21. Ach! älkämme siis ajatelo täs nijn, Ett Isäl
lä cowa on sydän Meit lapsians waskan, kuin rippua
kinn' Min Poicansa ansios pyhdäm. Jesus Ewange
liumis neuto meitä: Mäös Isäkin racasta ihe teitä,
Ja Poicans teill awuren annoi.

22. Sijs eläkäm Christuren uscosa tääll, Tuin
meist' paljo waiwa on nähnyt, Ja meit perilliseri
taiwahan wiel' On pinall ja cuolemall tehnyt; Ja
wälttäkäm syndi kuin wetä meitä Sen ijäisen cuole
man cauhioi teitä, Joit uscotoin sielu tääll käypi.

23. Näin hurscasti eläkäm armon ajas, Ett cun
nias cuoleman hetkell, Engell' meidän sielum weis iloon
taiwaas, Pois mailman pahalda vetkeld; Min mui
stain ett taiwaisa paleka on suur, Mutt' ijäises itkus
ain rangastus nuur, Tuina elämä ollut on täällä.

24. O' Christit! sen päälle siis ajatus läänn', Ett
tä

tämän nyt elämän rahdus, Täällä toinen taick toinen niijst
käsitetään: Ja tiedä sijt ett' se on turhus, Jos ruumi-
stas holhot cuin cuolera on, Mut' sielust et huoli
cuin cuolematois. O tyhmyttä sokeutt suurta.

25. Viel' rackasti Christityt neuvon teitä, Cuin
cuollehen uscon päällä luotatt, Ett' rucoilett JEsust, cuin
autta meitä, Ja Pyhällä Hengelläs tuotta Meill'
uscon, joll' elo on JEsureja, Ja lahjat muut suuret
sill' totudesa, Cuin walmis on ottamaan wastan.

26. Täs usco ja toivo ja rackaus wiell' On Tais
wasta suurimmat lahjat, Ja karsimys JEsuren askel-
den tiell; Cuin uudesta syndynet saawat. Sijs älä
kämme cakoo muiden päälle, Sill' meill' esimercki
on JEsus täällä, Cuing elämät käyttämän pitä.

27. Mut' JEsu! ett' uscosa loppuun asti Näin kijnä
ni juur riuuisim wahwast; Ja tuskija seisomaan kars-
siwästi Meit wahwista JEsu ain tairwast. Eose' Sa-
nas nyt saarnatan ymbär maata, Waick moni on
pahembi vacanata, Meit syndisi armahd o Zumal.

28. Sun Hengelläs walais myös opettajam, Ett'
wiransa wiriäst tekisit; Ja lambaitas hartasti cai-
kisit ain, Heit hedelmällisxi näksit. Ja, ettäs niit
elooz ain lähetaisit, Cuin sieluja autuuteen käätyr
saisit, Ja tairwan tiell kätymän heit neuwois.

29. Ah tule nyt tygöni Isä, Poica, Ja asu ain sy-
dämesäni! Nih tule nyt tule sä Hengi woipa, Ja syty-
tä halamiseni Min sinua suuresti racastamaan, Ja
uscon cautt sinulda caicki saamaan, Ja rucoos mie-
nusa keloit.

30. O autuast sielu ja ihmisen last', Josas, Colo-
minaisuus, ih' asut! O autuast ihmist täst syndisest
maast, Cuin Tairwasta Hengen on saanut, Joca hä-
nen hengens eank todistapi, Ett' autuan ilon hän ar-
most saapi, Ja JEsureld crunungin caunin.

31. Eose' aikas o! Jesu! on tärne tulla, Euno-
mias ortaman täädä, Mut' silloin ett' mahdaisin wal-
mis olla, Ja euulla sit' suloista äändä, Joll' viikall'
puoll' seisovat wirwotetan, Nyt tulcat te sisälle wal-
dacundaan, Euin walmistett' teille on ennen.

42. O sitä suuret ilo euin siellä euulu, Eose' päde-
semme näkemäön näitä; Sit' ijäistä suloista riemu-
humu, Ja Carikan omia häitä. Siell' woitoyi weisa
juur' iloisansa, Mun sieluni ylkäns Jesuren cansa,
Ja kistost' häll' ijäti laula.

33. Mä Carican häihijn jo eukutt' olen, Koll' ai-
ea sit' pian jo jouu: Mä riemusta rauken eose' sin-
ne tulen, En taida mä olla siell' outo: Eose' Jesus
mun suloinen ylkämehen Mu' kädessä talutta sisäll'
wiimein, Ja erinulla eruuna mun pääni.

34. O armothet' hywä euins Jesu mull' teit, En
sinua kisttä niin taida: Was' minä tän äskön nyt
suurexi näin, Ja tarvelijexi mull' airwan; Etts wel-
cani werelläs maran olet, Jong cautta mä waldän
caict' pirun nuolet, Eose' uscoja ripun sus kinni.

35. Mä kistän siis mielestä nöyrimmästä, Etts o-
let tain autuun mull' ansain'; Ja ylistän sinua sydä-
mestä: Ann' Jesu sun Henges mun cansan, Euin
rucoilis' iitäsini minus sinu, Etts lahjoillas siunannut
olet minu. Viel' tulewaist' anon myös armo.

36. Jo lopetan weisun sill' langeis äänen, Ja caic-
ta tiet' cullkemaan lähden; Ah rucoileat Jesust' caict'
jälken jäänet, Ett' tundiit' sordinne nähden. Mut'
Jesu mu armosas' pösymähän, Ja muita sun
Hengelläs sihen myös käänn, Eun
cunniayes' ijäti. Amen

